

Publicerad 2020-07-29 17:33 av Sefarge

Det aningslösa ljuset

När du är schack och matt nu
Är du fortfarande svart eller
vit då?

Trots en grå mus utanför den
Vackra sammetslinjen av
Finaste glänsande purpur

Som du så befriande rymt
Ifrån

Och i skogen porlar Linds källa
Ännu invid Stentorpet

Och du är glad ändå

För du har lärt dig att göra
Saker långsamt som håller

Om du någonsin känner
Någon sorg för det som
Hela tiden brister

Sitt ner känn dig tung

När dina ögon möter
Det heliga ljuset

Finns ingen tvekan
Mer

Då lyfter dig känslan
Mot oanade höjder
Ljudlöst

Med ljuset som sipprat
Klart genom ekars
Och aspars grenverk

Finns det kvar inom dig
Från ruinerna av ett

Litet torp intill i
ditt hjärta det bor.

Det kan inget ta ifrån
Dig

Även om du så vandrar
I hårdaste Betongförort

Genom dagar av hjärtlöshet

Det kan inget ta ifrån
Dig

En liten källa som ännu
porlar invid ett ödetorp

I en bortglömd lövskogs
backe. ..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sefarge med Poeter.se id #48059 innehar upphovsrätten